

2.9. Nacisté v kosmu?

2.9.1. Hitlerovi astronauti?

Nacisté v raketových technologiích předstihli okolní svět.

Vítězové 2. světové války jen zalapali po dechu - nebylo nic podobného, co by se podobalo raketám V-2.

Německé rakety po stovkách vypouštěli do vzduchu, aby nanesly smrtící krupobití na Velkou Británii.

Autoři, hladoví po senzacích, se ani jednou neodvážili přiznat dobytí vesmíru nacisty.

Nejprve se zrodila legenda o tom, že Němci se připravovali na raketový úder na New York raketami A-9/A-10.

Bylo to vymyšleno ve východním Německu, kde nikdy neminuli příležitost k propagandě.

Je známý fakt, že tvůrce "V-2", *Wernher von Braun*, který vytvořil úspěšné americké rakety, byl *Sturmbannführer SS* a chodil po podzemní továrně u Nordhausenu, postavené doslova na mrtvolách vězňů.

Tento fakt Ameriku nijak nekrášlil, ale bylo to už dlouho, propaganda potřebovala něco výraznějšího.

Německý historik *Julius Mader* (1) začal tvrdit, že *von Braun* udal gestapu všechny své kolegy, neboť nenasytně toužil po moci a připravoval se nanést raketový útok na jakoukoli zemi, kterou by mu fašisté ukázali.

"Projekt dostával stále konkrétnější podobu. Agregát "10", o výšce 18 m, průměru 3,5 metru a vážící 87 tun měl sloužit jako první stupeň rakety A-9. Celý ten kolos s křídly byl na platformě na ploše 13 metrů čtverečních, vážil 100 tun, na 35 minutový let byla potřeba 70 tun paliva, aby se do New Yorku dostala jen jedna tuna výbušnin! Tento zcela nevýhodný projekt, který se narodil v horečnatých mozcích nacistů, posedlých velikášstvím a touhou ovládnout svět, sliboval všem zúčastněným monopolům obrovské zisky pro jejich akcionáře. Hitlerovským generálům měl sloužit jako morální podpora. Nicméně, vytvořit rakety tohoto typu bylo technicky obtížné. Navíc vše se dělalo v horečném spěchu, a tak zkušební vypuštění první rakety A-9/A-10 8. ledna 1945, bylo neúspěšné." (2)

Mader napsal, že raketa von Brauna měla být naváděna radiomajákem, který měli instalovat němečtí agenti v *Empire State Building*.

Agenti byli ale zajati FBI a operace *Elster* (3), (4) se nezdařila:

"Niméně, Wernher von Braun našel cestu ven, a znovu v nacistickém duchu: nechat řídit raketu A-9/A-10 do New York pilotem – sebevrahem! 24.ledna 1945 von Braun po zkušebním odpálení řekl, že problém řízení poslední fáze rakety má technicky vyřešen.

A jen sovětská armáda překazila plány nacistů. Tuhý odpor jednotek SS nedokázal zastavit Sověty na Odře. Nacisté museli narychlo přesunout svůj zkušební polygon dál na západ. Beton odpalovacích ramp nestačil vyschnout, a tak začal další ústup nacistů.

To se také ukázalo být nepravdivé: úkol německých agentů Ericha Gimpela a Williama Kolpaga, o kterých on psal Mader, nezahrnoval instalaci radiomajáků.

Obr. 1 Wernher von Braun v roce 1958

Oba agenti se vylodili v USA 30. listopadu 1944 z paluby ponorky U-1230. Jejich mise byla odsouzena k nezdaru od začátku: Američané věděli o operaci díky rozluštění klíče z šifrovacího stroje Enigma. Kolpag se vzdal FBI 26. prosince 1944, a Gimpel byl zatčen 30. prosince 1944.

Jejich úkolem bylo shromažďovat informace o americkém atomovém projektu a případně provést sabotáže v jaderných zařízeních.

Gimpel prožil 10 let ve vězení, Kolpag jako občan USA, byl odsouzen na 15 let. V roce 2006, oba agenti byli ještě naživu. “ (5)

Mader, mírně řečeno, přehnal skutečnou situaci.

Na polygonu v *Peenemünde* *Wernher von Braun* a *Walter Dornberger* pracovali jen na A-9, okřídlené verzi A-4 (V-2). (6)

Obrovský první stupeň A-10, který měl vynést A-9, vysoko nad zem, zůstal jen na papíře.

8.ledna 1945 odstartovala první A-9, ale po 30 sekundách selhal kontrolní systém.

Start 24.ledna 1945 byl úspěšnější: A-9 vyletěla do výšky 80 km, což ukazuje na maximální rychlost 4320 km/h.

Raketa byla dobře řízena v podzvukových a nadzvukových rychlostech, ale na přímé části dráhy, kdy začalo plachění, se jí odlomilo křídlo. Další test A-9 už umírající říše nestihla.

3.dubna 1945 byli konstruktéři odesláni z *Peenemünde* na jih do evakuace, kde se plně vzdali Američanům a přestěhovali svou práci na druhou stranu oceánu. (7) Útoky na Ameriku Němci určitě zvažovali, ale k jejich použití by byla potřeba supertěžká raketa.

Hermann Göring chystal vyslat až k břehům USA těžký bombardér *He 117*, na jehož palubě by bylo lehčí letadlo – *Do 217*. Uprostřed oceánu by letadlo odpoutalo od svého mateřského letadla, a neletělo na New York s bombou. Po dokončení úkolu měl pilot přistát na vodě, kde by jej vyzvedla ponorka. (8)

Technici navrhli další možnost: vypustit na Ameriku konvenční V-2 z kontejnerů, tažených za ponorkami. Tento projekt také zůstal pouze na papíře. (9)

Hned za *Juliem Maderem* ihned totéž začali opakovat další autoři, kteří ještě navíc tvrdili, že *Werner von Braun* nejen že postavil A-9/A-10, ale také jej vyzkoušel:

„Starty byly dva. První – testovací - se odehrál v Peenemünde 8.ledna 1945 s cílem na Grónska a byl neúspěšný. Druhý – už bojový na New York - byl proveden dne 24. ledna 1945, také z Peenemünde. Na palubě rakety byl údajně pilot Rudolf Magnus Schroeder. Průběhu startu byli přítomni von Braun, Hermann Oberth, a ostatní konstruktéři. Deset sekund po startu se Schroederovi zdálo, jako by raketa začala hořet, a tak rozkousl ampuli s kyanidem draselným, aby se unikl bolestivé smrt. Přesto let rakety pokračoval za hranice vesmíru, ale bez řízení pilotem

spadla někde v Atlantiku.“ (10)

Někteří autoři přidali patetický detail - *Schröder* před svou smrtí údajně křičel do mikrofonu: *"Hoří! Můj vůdce, umírám!"*

Jak už víme, 8. a 24. ledna 1945 proběhly testy rakety A-9, což byla jen modifikace obvyklé rakety A-4, s hlavicí s tunou výbušnin.

Rozměry hlavice však byly takové, že v ní nebyl prostor pro jediného člověka.

Kromě toho, smrt kyanidem není méně bolestivá: Němci to dobře věděli a raději by dali pilotovi nabitou pistoli. Smrt při silné otravě kyanidem obvykle přichází během 5-7 minut, vědomí se ztrácí během 3-4 minut, v mučitelé agónii. Oběť před smrtí ztrácí zrak, sluch, kontrolu nad konečníkem a močovým měchýřem.

Brzy bulvár vymyslel dalšího *"fašistického astronauta."*

Jistý 85 letý Němec, řekl, že byl na oběžné dráze již v roce 1945: *„Na osobní žádost Göringa vstoupil do týmu budoucích astronautů Raul Streicher, nepřekonatelné eso vzdušných bojů...*

Po několika raketových testech v roce 1944, které skončily úspěchem, provedli konečný výběr budoucích kosmonautů. Bral se v úvahu i osobní horoskop kandidátů: Hitler vždy měl slabost pro astrologii.

Nakonec byli vybráni dva piloti: Martin von Dulen a Raul Streicher. Vůdce jasně sympatizoval se Streicherem, protože také pocházel z Rakouska a byl nevysoké postavy.

První start rakety s von Dulenem na palubě se uskutečnil dne 18.února 1945 a byl neúspěšný: raketa explodovala ve třetí minutě letu.

Druhý start se konal o šest dnů později a skončil úspěšně: raketa s Raulem Streicherem na palubě byl vypuštěn na oběžnou dráhu Země a po obletu Země dopadl u pobřeží Japonska. Tak došlo 24. února 1945, podle slov Streichera, k prvnímu letu člověka do kosmu ...

Streicher, který měl být podle příkazu zavražděn, se skrýval nějakou dobu ve východní Evropě, a po několika letech se usadil v NDR.

Po letu Gagarina opakovaně vyhlášoval, že on, a ne Gagarin, byl průkopník vesmíru. Ale dokázat to, zdá se, nemohl.“ (11)

Raul Streicher nemohl dokázat vůbec nic: jeho, jako německé letecké „eso“ žádný historik nezná. Člověk s takovým jménem a příjmením není znám.

Za druhé, poslední známý test rakety V byl proveden v Německu 20. února 1945, čtyři dny před údajným "kosmickým letem"!

Ale to nebylo všechno. Mystifikátoři se nespokojili s jedním "kosmonautem", a přišli dokonce s fašistickou vesmírnou lodí!

Zpráva z časopisu "Anomálie" vykřičela po celé zemi senzační objev a byla otištěna v desítkách novin:

"Byli tři, pečlivě vybraní pro let na osobní příkaz Adolfa Hitlera. Před odpálením rakety na tajné letecké základně v Peenemünde v severním Německu, došel od Hitlera telegram, který blahopřál třem mladým pilotům, ochotných obětovat se v národním zájmu. Tento telegram bych uchován dodnes. Mise, na kterou byli poslání, byla nejen tajná, ale i smrtelně nebezpečná - nikdo nečekal, že se jim podaří přežít a vrátit se k Zemi po téměř půl století.

"Je to neuvěřitelné - řekl jeden z odborníků NASA. „Nikdy bychom nedokázali vytvořit něco podobného. Pouhá existence německé kosmické techniky během války převrací všechny naše představy, ale 47 roků trvající let může být jen zázrak."

Přesto NASA mlčí o podrobnostech a neodhalí jména tří astronautů. Víme jen, že k jejich přistání v Atlantiku došlo dne 2. dubna.

Byli okamžitě poslání do zvláštního Amerického centra pro výzkum kosmického prostoru, kde byli podrobeni lékařským testům.

Je ještě příliš brzy na to činit jakékoli konečné závěry, ale je jasné, že všichni tři jsou zcela zdraví a cítí se dobře...

Podle předběžných údajů, raketa byla vypuštěna v roce 1943 na příkaz Hitlera, byla lepší modifikací rakety V-2 a skládala se ze tří částí, a mohla být samozřejmě používána na vojenské a vědecké účely.

Během druhé světové války Německo vytvořilo takové rakety pro strategické zásahy nepřítele ...

Jak němečtí astronauti přežili v tomto neobvyklém letu a po 47 letech se vrátili na Zemi, není známo.

Také americké vojenské plavidlo, které našlo tři astronauty na vlnách oceánu v jakési "kapsli", nenašlo ani vodu, ani žádné potraviny.

Není jasné, co jedli po celou dobu. Je možná, že byli v anabióze – v hlubokém spánku, během kterého lidský organismus nepotřebuje potravu?

Pokud ano, pak jak anabiózou vysvětlit jejich udivující mládí jen částečně - vypadají, jako by šli na palubu právě včera!

Zůstává záhadou, kde byla raketa po celou dobu a odkud přiletěla na Zemi. Pokud by kroužila kolem Země, byla by odhalena už dávno.

"Nemáme žádné vysvětlení pro to, co se stalo," řekl expert NASA. „Obdrželi jsme tisíce otázek a málo odpovědí." (12) Časopis "Anomálie", však nebyl primárním zdrojem této mystifikace.

Časopis se odvolával na jakýsi "časopis" z New Yorku z 22. dubna 1990, zřejmě exilový časopis vycházející v ruštině. Ten zase čerpal z amerického zdroje – pravé "kachny"! Článek „*Nacističtí astronauti se vrátili na Zemi!*“ vyšel v časopise "Weekly World News", jenž se objevil týden před zveřejněním ruské verze. (13)

Tak a pohádky je konec - víme, že v tomto časopise se specializují na "kachny" a bombastické titulky, nikoli o pravdu. Některá redakční tajemství odhalil ufolog Greg Sandow, kterému se podařilo pobývat v redakci a dokonce přijít s pár "kachnami". (14)

Řekl, že tam neprovádí kontrolu článků, ale pokud vymyslí článek, pak do něj zasadí jména lidí, kteří skutečně existují v jiných městech. Například, že nějaký člověk byl sežrán *motýlem-mutantem*, volají do města a zjistí, jestli tam je vlastně člověk se stejným jménem a příjmením existuje (takové "náhody", mohou být zábavné). Když se v roce 2007 stal "Weekly World News" vzorovým bulvárním plátkem, zanikl. (15)

To však není všechno.

V roce 2007 vyšla kniha "Svastika na oběžné dráze," podepsaná jakýmsi Hansem-Ulrichem von Kranz. (16)

Její autor neváhal přijít s příběhem o tom, jak v současné době sestoupila z oběžné dráhy fašistická sonda, vyrobená z Kruppovy oceli.

Mezi ohořelými troskami byl nalezen prst, patřící mimozemšťanovi, nebo lidské bytosti, geneticky upravené tak, aby přestal být člověkem!

Odkazy

- (1) Julius Mader. Wikipedia. Internet: https://de.wikipedia.org/wiki/Julius_Mader
- (2) Mader, J.: *Tajna Huntswilla*. IPL 1964.
- (3) *Operace Elster*. Nový směr, 24.5.2012. Internet: <http://novysmer.cz/index.php/historie/2320-operace-elster>
- (4) Unternehmen Elster. Wikipedia. Internet: https://en.wikipedia.org/wiki/Unternehmen_Elster
- (5) *The Story Behind Germany's World War II Invasion of Frenchman Bay*. Kryptos-CIA. Internet: <http://www.kryptos-cia.com/spies.html>
- (6) Aggregat (rocket family). Wikipedia. Internet: [https://en.wikipedia.org/wiki/Aggregat_\(rocket_family\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Aggregat_(rocket_family))
- (7) Garlinski, J.: *Hitler's last weapons*. L., 1978.
- (8) *Huckepack Projekt* (Piggyback Project). In: *Amerika Bomber*. Wikipedia. Internet: https://en.wikipedia.org/wiki/Amerika_Bomber
- (9) *The U-Boat Rocket Program*. Internet: <http://www.prinzeugen.com/V2.htm>
- (10) Železnjakov, A.: *Mify i fantomy na orbite*. M., Jauza-EKSMO, 2006; Dubovik, S.: *Kosmonavty Tretjevo rajcha? Večernyj Minsk*, 30.9.2005.
- (11) Danilina, A.: *Kosmonavty Tretjevo rajcha. Tajnaja vlast'*, 2003, № 8. *Existuje i druhá verze legendy s dřívějším datumem*: Popova, N.: *V Germanii objavilsja gitlerovskij kosmonavt, pobyvavšij v kosmose ješče v 1943 godu. Argumenty neděli*. 12.4.1997.
- (12) *Kosmonavty III. rejcha? Anomalija (SP6)*, 1990, № 2.
- (13) Mann, N.: *Nazi Astronauts Return to Earth!* *Weekly World News*, April 17, 1990
- (14) Sandow, G.: *My week with the Weekly World News*. *MUFON UFO Journal*, July 1997
- (15) *Weekly World News*. Wikipedia. Internet: https://en.wikipedia.org/wiki/Weekly_World_News

(16) *Kranz von, H.-U.: Svastika na orbite. SPB, Něvskij prospekt – Vektor, 2007.*